

Streszczenie. Katecheza IX. Ks. Wiesław Łużyński. Wierność ludziom konsekwencją wierności Duchowi Świętemu.

Żyjemy w świecie relacji interpersonalnych. Pragniemy by one były dobre i pozytywne, ale również chcemy, aby były stałe, wierne i trwałe. Stałość i trwałość jest z pewnością wielką tęsknotą ludzkiego serca. A tymczasem świat współczesny charakteryzuje się kruchością więzi personalnych, niepewnością relacji, tymczasowością zobowiązań. Nasza droga życiowa przestaje być „projektem całozyciowym”. Staje się ciągiem doznań, przygód, niejednokrotnie przypadkowych zdarzeń. Współczesny człowiek to *homo optionis* – istota dokonująca nieustannych wyborów, czasem zaprzeczających decyzjom, które podjęła wcześniej. Nasuwa się zasadnicze pytanie o punkt oparcia na fundamencie wierności, trwałości naszych relacji. W naszym życiu chrześcijańskim, w życiu ludzi ochrzczonych tą podstawą jest wszczepienie w Chrystusa, nowe życie w Chrystusie. Pięknie tę więź ilustruje przypowieść o krzewie winnym. Wierni są gałązkami winnej latorośli, Chrystus jest krzewem, w który wszyscy są wszczepieni. Przypowieść zwraca uwagę na fakt więzi żywej. Brak żywej więzi z Chrystusem i ze wspólnotą Kościoła, skutkuje faktycznym odpadnięciem od wspólnoty wiary. Zatem chrześcijanin żyje w silnych więziach międzyosobowych najpierw z Osobami Trójcy Świętej, a następnie w żywych relacjach we wspólnocie wierzących. Wierność Bogu i wspólnocie Kościoła ożywiana jest przez łaskę Ducha Świętego. Wierność ta powinna manifestować się najpierw w relacjach najbardziej podstawowych, a są nimi więzi małżeńskie i rodzinne. Życie nowego człowieka zanurzonego w Chrystusie, domaga się wierności zobowiązaniom małżeńskim, wierności i uczciwości małżeńskiej. Wierność w rodzinie oznaczać będzie wypełnianie obowiązków. Są to obowiązki rodziców wobec dzieci, troska o zapewnienie właściwych warunków materialnych, moralnych i religijnych. Ważną rolę odgrywają też obowiązki rodzeństwa względem siebie, zwłaszcza w kłopotach, sytuacjach kryzysowych wymagających pomocy i solidarności. Istotne są również obowiązki dorosłych dzieci w stosunku do starzejących się rodziców.

Wierność Duchowi Świętemu, domaga się także zachowania wierności w relacjach w naszych wspólnotach kościelnych. Wierność na tym poziomie będzie wymagać aktywności i zaangażowania w życie wspólnoty, włączania się w inicjatywy podejmowane przez księdza proboszcza, całą wspólnotę, czy też działające w jej ramach grupy. Wierność Duchowi Świętemu będzie również oznaczać wierność bliższej wspólnocie, do której się należy w ramach Kościoła i parafii. Będzie to wierność wobec parafialnego oddziału Akcji Katolickiej. Wierność ta pociąga za sobą aktywność i odpowiedzialność za realizację różnych dzieł. Najbliższych

współpracowników w ramach stowarzyszenia nie wolno pozostawić bez wsparcia i pomocy w realizacji różnych projektów. Wierność będzie tu oznaczać solidarność w wypełnianiu zadań, słowność i dotrzymanie przyrzeczeń i zobowiązań. Będzie cechować się gotowością do współpracy, zdolnością do kompromisów, szukanie dróg wyjścia w sytuacjach konfliktowych. Niekiedy wierność zobowiązaniom będzie oznaczać również gotowość rezygnacji z własnych racji.

Wierność o której była mowa jest kategorią moralną. Nie można jej administracyjnie nakazać, zewnętrznie narzucić. Jest zatem czymś, co można wypracować w trakcie pracy nad człowiekiem, przez wychowanie, dzielenie się człowieczeństwem, żywy przykład dawany dziecku i młodemu człowiekowi.

Zatem niech oddziały parafialne charakteryzują się wiernością wszystkich członków. Niech traktują poważnie zobowiązania i powierzone zadania. Niech nas do tego motywuje Chrystus, w którym przez chrzest święty żyjemy.